كون البطء اى بطء الشخص وسكونه اى تعبده فقد قال
النووى فى شرح مسلم الاجماع منعقد على انكر وان يكون من المعدة
ابو الليث بحذف الاسم للوزن الضغث بكون الباء فتح بطهورية
اى بطهارة وقد روى حكمه اى فى تنجيسه المذى
اى اطلاق الامر فى الناج فيبلغ عنده اى المذى فى رجل
كقيئه اى البلغم الصاعد من المعدة فانه فى حكم النازل من
الدماغ وفيه اقتضى الحلق والصدر فانه ظاهر فمنع قولنا اى انه
نجس كما مر فى نفسه اعتمدوا متعلق بقوله وكلام قد سقط
عنه كبثوته اى الدم البراغيث وسلس البول وغيرها مما يعفى عنها
ذكر فى الدم اى الباقى فى اللحم وعروقه وعظامه فيس
معفوا اى عنه ولو قضيه كلام المصنف ويدل له السنة قول عائشة
رضى الله عنها كنا نطبخ البرمة على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم
تعلوها الصفرة من الدم فنأكل ولا ننكر ولا نذر غير مسفوح اى
اى سايل وبشق الاحتراز عنه قال الحلبى انه نجس معفو عنه
وهو الظاهر وان لم يسلم عما ذكر انقلوا اى وهو الاصح فيعفى
عنه اى اللحم فلا يحكم بطبخه اى بطبخ اللحم شيخ شيراز ما
اى ابو اسحاق الشيرازى فى التذكرة فى الخلاف لم يسمح
الحنفية

اى شيخ شيراز بما نقلوا بل عدمه واجب نظرا لحرمته والاجماع
لا وحامل فى قتال سيفه اى حال كونه ملطخا بدم فى قتال مسلم
ولو كثيرا عند الضرورة اى بان اضطر الى اساكه فى حال القتال
قد افتقر بيسرة اى يجوز له حال الصلاة خوف الهلاك عليها
نفس او مال راى الامام اى امام الحرمين اى السيف ملطخ اى بدم
لا يعفى عنه ولم يشر الى اساكه ان لكم مفعول راى اى وان كان
فى قراب خوف ضيعته اى وما قاله الامام هو المذهب وان قال
الروياني الظاهر بطلانها لان كان يمكنه طرحه فى الحال لكن هذا مما
قوع بقول الامام ويفتقر الحرج هنا لانه لان فى طرحه يعرضنا
لاضاعة المال وهذا الفرق بينه وبين ما لو طرأ ذلك اثناء الصلاة
على تؤيد فيكره فى الصلاة فاذا لم يخشها فى الحال بطلت صلاته وجب
طرحه اى السيف حالا لما تقدم لكن يقتضى صلاة الندرة
عذره كما نقله الامام عن الاصحاب وقال فى المجموع ظاهر كلام
الاصحاب القطع بالوجوب معتمدا نقلها ثم منع الامام لهم للندرة
فقال عوام فى حق المقاتل لمطلبه المستحاضة وضع السيف على
قربه فيصلى صلاة فى موضع نجس وهما قالا هذا اولى ينبغى القطع
للقتال الذى هو محل الاستدبار وغيره وقال الرافعى الاشبه

Copyright © King Saud University